

Na dosah / Greifbar nah / Současné umění z Drážďan / Zeitgenössische Kunst aus Dresden
Galerie výtvarného umění v Chebu / 14. 1. – 3. 4. 2016 / Galerie města Plzně / 15. 4. – 12. 6. 2016

První z řady výstav, které by v průběhu několika příštích let chtěly zmapovat současné umění v menších uměleckých centrech nedaleko českých hranic (Norimberk, Linc, Vratislav atd.), představuje šestici autorů působících v Drážďanech (Jan Kilian Böttcher, Eric Keller, Daniel Hoffmann, Sarah Gosdschan, Daniela Hoferer, Johannes Makolies). Narodili se mezi lety 1978 a 1985 a nyní tedy patří ke generaci třicátníků, která bývá hnacím motorem vývoje umění. Reprezentují nejrůznější polohy, které lze jen obtížně převést na jednoho jmenovatele, ovšem důležité v tomto případě je, že vždy jde o klasická média. Vedle jednoho sochaře (Makolies) je tu zastoupena i kresba (Hoffmann) a nejrůznější formy závěsného obrazu. Všichni prošli zdejší výtvarnou školou Hochschule für Bildende Künste (Vysoká škola výtvarných umění) a dokonce hned čtyři z nich (Makolies, Hoferer, Böttcher a Keller) ji v posledních pěti letech reprezentovali na přehlídce nejlepších absolventů evropských akademií Start Point, na jejíž organizaci se podílí i chebská galerie.

Marcel Fišer

Titulní strana / Titelseite: Jan Kilian Böttcher, Hranice / Grenze, 2015, olej, plátno / Öl, Lnw., 30 × 100 cm

DANIELA HOFERER

*1981

www.danielahoferer.com

Obrazy Daniely Hoferer v sobě spojují protiklady. Princip surrealistické koláže převádí do archaické techniky výšivky, objekty současného světa kombinuje s mýtickými motivy. Vzniká tak napětí mezi virtuálním světem internetu, odkud čerpá obrazové předlohy, a rukodělnou technikou, která zobrazení vrací jeho původní status a závažnost, jež zmizela v masové produkci digitálních fotografií.

Die Bilder Daniela Hoferers vereinen Gegensätze in sich:

Das Prinzip der surrealistischen Collage überführt sie in die archaische Technik der Stickerei, die Objekte der modernen Welt kombiniert sie mit mythischen Motiven. So entsteht eine Spannung zwischen der virtuellen Welt des Internets, aus der sie ihre Bildvorlagen schöpft, und der Handarbeitstechnik, die der Abbildung ihren ursprünglichen Status und ihre Bedeutung zurückgibt, die in der Massenproduktion digitaler Fotografien verloren gegangen ist.

JOHANNES MAKOLIES

*1979

www.johannesmakolies.com

Oblíbeným materiálem Johanne Makoliese je beton. Před jeho abstraktními sochami si však nevzpomeneme na brutalistickou architekturu, ani na elegantní konstrukce betonových mostů, symbolů racionální inženýrské civilizace. Spíše nám evokují bezútěšné prostory u jejich pilířů obývané bezdomovci, popsané sprejery, plné špíny a odpadků. Beton se tu stává symbolem drolící se modernity a jejích ideálů rozpadajících se v chaosu současnosti.

Das Lieblingsmaterial von Johannes Makolies ist Beton. Vor seinen abstrakten Skulpturen denken wir jedoch nicht an brutalistische Architektur, auch nicht an die eleganten Konstruktionen von Betonbrücken, den Symbolen rationaler technischer Zivilisation. Eher erinnern sie uns an die trostlosen Räume zu Füßen ihrer Pfeiler, bewohnt von Obdachlosen, besprüht von Sprayern, voller Schmutz und Müll. Beton wird hier zum Symbol einer zerbröselnden Modernität und ihrer im Chaos der Gegenwart zerfallenden Ideale.

ERIC KELLER

*1985

www.erickeller.net

Obrazy Erica Kellera nás uvádějí do prostředí opuštěných sportovišť a městské periferie. Formální stránka jeho malby – sjednocující barevný tón evokující mlhu či sníh a lehce „rozostřený“ štetcový duktus – evokuje pocit neurčitého bezčasí. Ten se ozývá i v postavách teenagerů „zabíjejících čas“, kteří tyto kulisy někdy doplňují jako jejich charakteristická stafáž.

Die Bilder von Eric Keller führen uns in das Milieu verlassener Sportstätten und der Peripherie der Stadt. Die formale Seite seiner Gemälde – der vereinheitlichende Farbton, der die Vorstellung von Nebel oder Schnee evoziert, und der leicht „unscharfe“ Duktus des Pinsels – rufen in uns den Eindruck einer gewissen, alles durchdringenden Unbestimmtheit hervor, die sich auch in dem Verhalten der herumstehenden oder herumsitzenden Teenager widerspiegelt, welche manchmal als Staffage in seinen Gemälden auftauchen.

Die erste einer Reihe von Ausstellungen, die im Verlauf der nächsten Jahre die zeitgenössische Kunst in den kleineren Kunstzentren in der Nachbarschaft der Tschechischen Republik (in Nürnberg, Linz, Breslau usw.) erkunden möchten, präsentiert sechs Künstler, die in Dresden wirken (Jan Kilian Böttcher, Eric Keller, Daniel Hoffmann, Sarah Gosdschan, Daniela Hoferer, Johannes Makolies). Diese sind in den Jahren von 1978 bis 1985 geboren und gehören also heute zu der Generation der Dreißigjährigen, die der treibende Motor der Entwicklung der Kunst zu sein pflegt. Sie repräsentieren die verschiedensten Positionen, die nur schwer unter einen Nenner zu bringen sind, doch ist in diesem Fall von Bedeutung, dass es sich immer um klassische Medien handelt. Neben der Bildhauerei (Makolies) sind hier auch die Zeichnung (Hoffmann) und die verschiedensten Formen des Hängebilds vertreten. Alle sechs Künstler durchliefen die Dresdener Hochschule für Bildende Künste und gleich vier von ihnen (Makolies, Hoferer, Böttcher und Keller) repräsentierten diese Hochschule in den letzten fünf Jahren sogar bei der Schau der besten Absolventen europäischer Kunstakademien Start Point, an deren Organisation auch die Galerie in Eger beteiligt ist.

Marcel Fišer

Holland'an Michel / Holländer Michel, 2015, výšivka / Stickerei, 50 × 70 cm

Shift, 2015, beton, umělá hmota / Beton, Kunststoff, 51 × 51 cm

Hřiště / Sportplatz, 2015, olej, MDF / Öl, MDF, 94 × 100 cm

JAN KILIAN BÖTTCHER

*1983

www.jankilianboettcher.de

Návrat k malbě starých mistrů má v německém moderním umění silnou tradici od Grosze a Dixe až po projevy Lipské školy. Do této linie narativního realismu, v němž se sociální tematika spojuje s groteskními a fantaskními prvky, se zapojuje i Jan Kilian Böttcher. Scény na jeho obrazech někdy připomínají jakési rituály, v nichž do současné reality zasazuje záhadné objekty či nehmotné jevy.

Der Rückgriff auf die Malerei der alten Meister hat in der deutschen modernen Kunst eine starke Tradition, die von George Grosz und Otto Dix bis zu den Arbeiten der Leipziger Schule reicht. Dieser Linie eines narrativen Realismus, in dem sich die soziale Thematik mit grotesken und fantastischen Elementen verbindet, schließt sich auch Jan Kilian Böttcher an. Die Szenen in seinen Bildern erinnern manchmal an Rituale, in denen rätselhafte Objekte oder nichtmaterielle Erscheinungen in die moderne Realität eingefügt sind.

Výuka tance / Tanzen Lernen, 2015, olej, plátno / Öl, Lnw. 80 × 60 cm

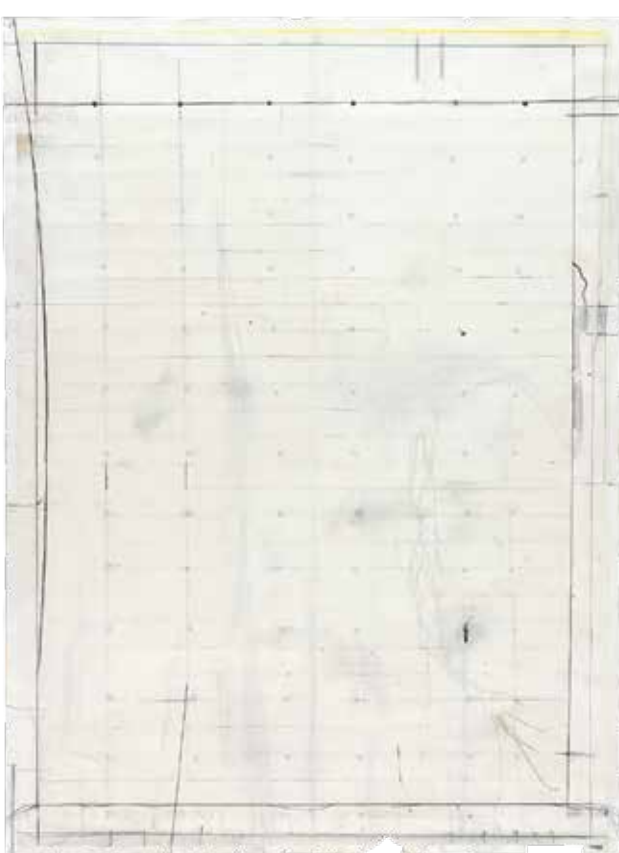
DANIEL HOFFMANN

*1978

www.danielhoffmann.info

Zdá se, že ve sféře abstraktního obrazu se už vše událo, Daniel Hoffmann však přichází ještě s dalším, zcela osobitým projevem. Je založený na kresbě tužkou, kterou někdy jemně doplňuje akvarelem nebo reliéfní modelací podkladového papíru. Zdánlivě jednoduché kresby nás při soustředěném pohledu fascinují bohatstvím abstraktního děje, který se v nich odehrává.

Es scheint, als sei im Bereich des abstrakten Bildes bereits alles da gewesen, und doch kommt Daniel Hoffmann noch mit einer weiteren, völlig individuellen künstlerischen Äußerung daher. Sie beruht auf der Bleistiftzeichnung, die manchmal fein durch ein Aquarell oder durch eine Relieffmodellierung der Papierunterlage ergänzt wird. Die scheinbar einfachen Zeichnungen faszinieren uns bei genauerem Hinsehen durch den Reichtum des abstrakten Geschehens, das sich in ihnen abspielt.

130926, 2013, akvarel, lepicí páska, papír / Aquarell, Nassklebeband, Papier, 128 × 97 cm

SARAH GOSDSCHAN

*1982

www.sarahgodschan.de

Obrazy Sarah Godschan vycházejí z předloh vytvořených v počítačovém editoru, což poznáme i díky tomu, že každá z linií má svou přesně stanovenou barvu a sílu. V neuspořádaném chaosu hustě zaplňují plochu a vytvářejí složitou strukturu vrstev a průhledů. Každý obraz je však založen na jinak definovaném typu neuspořádanosti, který určuje jeho estetické vyznění.

Die Bilder von Sarah Godschan gehen von Vorlagen aus, die durch ein Computerprogramm geschaffen wurden, was wir auch daran erkennen, dass jede einzelne Linie ihre präzise festgelegte Farbe und Stärke hat. In ungeordnetem Chaos füllen sie die Fläche dicht aus und bilden eine komplizierte Struktur von Schichten und Durchsichten. Jedes Bild beruht jedoch auf einem anders definierten Typ von Ungeordnetheit, der sein ästhetisches Resultat bestimmt.

Kringel, akrylový lak, plátno / Acryllack, Lnw., 120 × 80 cm

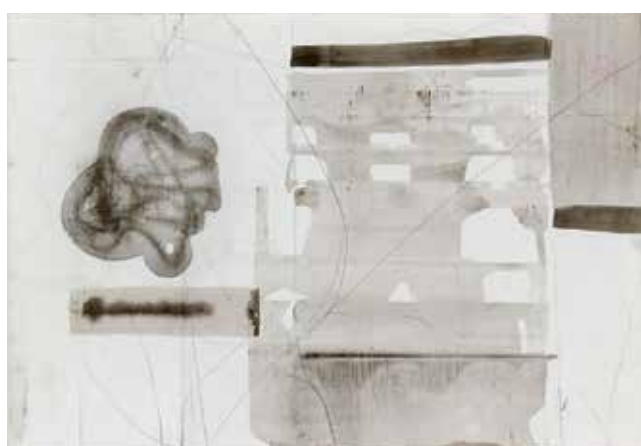
Třem umělcům zastoupeným na výstavě jsme položili otázku, co je podle nich určující pro umělecký provoz v Drážďanech a jak je na tom zdejší současná umělecká scéna.

Sarah Godschan: Nejživější je podle mě scéna kolem off space prostorů, provozovaných studenty a absolventy. Pár zajímavých výstav zorganizovala i muzea. Mezi těmito dvěma póly existuje jen málo profesionálních galerií, které prezentují aktuální pozice a umělce a vytváří něco, co by šlo nazvat uměleckým trhem.

Daniela Hoferer, Opolis, 2014, výšivka / Stickerei, 80 × 100 cm

Jan Kilian Böttcher: Úroveň umělecké scény zde těsně souvisí s úrovní Vysoké školy výtvarných umění (HfBK) a výtvarné infrastruktury. HfBK bere stále více studentů, což vede jak k jistému přetlaku, tak i ke konstruktivní výměně. Co se infrastruktury týče, pro situaci v Německu byla donedávna důležitá široká nabídka nemovitostí za dobré ceny. To už je pryč. Také zdejší off space galerie jsou stále menší a ateliéry dražší. Existující galerie podporují jen určitou část scény a víceméně stagnují, mnozí umělci odtud odcházejí. To však bylo pro Drážďany typické i v minulosti: velcí umělci je po studiích opouštěli a jen zřídka se vraceli. Důležitými místy pro současné umění jsou dnes C. Rockefeller Center for the contemporary Arts a Galerie Stephanie Kelly.

Eric Keller, Bez názvu / o. T., 2015, olej, MDF / Öl, MDF, 70 × 100 cm

Daniela Hoferer: Na jedné straně tu téměř neexistuje komerční trh s uměním, takže umělci mohou zcela svobodně rozvíjet své programy. To však má za důsledek i to, že mnoho kvalitních mladých umělců odchází, nejčastěji do Lipska a Berlína. Zdejší prostředí je odříznuté od aktuálních uměleckých diskurzů a poněkud zahledené do sebe. Přestože tu probíhá řada dobrých výstav, jen zřídka přitáhnou pozornost i odjinud. Zato zde existuje živá studentská scéna a množství galerií, které vznikly původně jako studentské a jsou aktivní už řadu let. Tyto off spaces nejvíce určují zdejší aktuální výtvarnou scénu.

↑ Johannes Makolies, Bez názvu / o. T., 2015, beton, sportovní boty / Beton, Sportschuhe, v. / H. 80 cm

→ Sarah Godschan, Skvrny II / Flecken II, akryl, plátno / Acryl, Lnw., 160 × 100 cm

← Daniel Hoffmann, Blíženeck / Zwilling (120802ZI), 2012, tuš, tužka, papír / Tusche, Bleistift, Papier, 31 × 50 cm